

таби виробництва, впровадження інновацій, досягнень науково-технічного прогресу, але і вирішення певних соціальних і екологічних проблем.

Список використаної літератури

1. Про режим іноземного інвестування [Текст]: Закон України від 19.03.1996 // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 19. – Ст. 80.
2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>. – Назва з екрана.
3. Гура А. О. Інвестиційний клімат в Україні: сучасний стан та напрями покращення [Текст] / А.О.Гура // Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди «Економіка». – 2015. – №15. – С. 188-196.
4. Юрчик І. Б. Іноземні інвестиції в Україні: проблеми та перспективи [Текст] / І.Б.Юрчик, А.А.Маценко // Молодий вчений. – 2016. – №5. – С. 204-207.

І.О. Біла

студ. I курсу

спеціальність «Правознавство»

Науковий керівник: к. е. н., доц. Н. М. Столбуненко

ВЕНЧУРНИЙ БІЗНЕС В УКРАЇНІ

Сьогодні Україна переживає важкий час, коли в економіці виявилися непропорційності, головними з яких є: дефіцит бюджету, спад національного доходу, порушення платіжного і торгового балансів, істотне перевищення імпорту над експортом, що в сукупності свідчить про недостатні фінансові можливості держави. Необхідність обговорення нових підходів, нових вимог до національної інноваційної політики обумовлена тим, що в даний час Україна опинилася в такій історичній точці розвитку, в якій внутрішні процеси реформування і оптимізації політичної системи держави поєдналися з різким прискоренням глобальних трансформаційних процесів. Оскільки сучасний ринок діє за допомогою нововведень, а інноваційне прискорення є основою його стійкого розвитку, то наша держава повинна щонайшвидше вирішити ці проблеми і визначити шляхи реалізації інноваційної політики з урахуванням реальних умов [4, с. 118]. Тому саме розвиток венчурного бізнесу, буде сприяти швидкому розвитку інновацій в економіці.

Венчурний бізнес – сфера підприємницької діяльності, пов'язана з реалізацією ризикових проєктів, ризикових інвестицій головним чином у сфері науково-технічних новинок. Фінансування бе-

руть на себе банки, інвестиційні компанії, спеціалізовані венчурні фірми або юридично самостійні організації, зазвичай у формі товариств з обмеженою відповідальністю [2].

В Україні венчури створені як інститути спільного інвестування, а саме інститути венчурного фінансування набули законодавчого оформлення у 2001р., який у 2012 р. був оновлений актуальним на сьогодні Законом України «Про інститути спільного інвестування» від 05.07.2012 р. № 5080-VI. Згідно із ст. 7 цього Закону, що вступив у дію з 01.01.2014 р., венчурним фондом є недиверсифікований інститут спільного інвестування закритого типу, який здійснює винятково приватне (закрите, тобто шляхом пропозиції цінних паперів заздалегідь визначеному колу осіб) розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування серед юридичних та фізичних осіб [3]. Проте в цьому законі йдеться лише про інвестиційні фонди, які проводять діяльність, пов'язану з об'єднанням (залученням) грошових коштів інвесторів із метою отримання прибутку від вкладення їх у цінні папери інших емітентів, корпоративні права та нерухомість, тобто інвестиції в уже існуючий бізнес, або нерухомість. А венчурні фонди повинні працювати як фонди прямого інвестування і виходити за межі інститутів спільного інвестування. Саме тому фонди, що інвестують в інновації, повинні підпорядковуватися окремому законодавству про фонди прямого інвестування.. Отже, досі немає законодавства, яке сприятиме розвитку венчурного бізнесу в Україні [5, с. 20].

Венчурне інвестування має свої переваги і недоліки, як для венчурного капіталіста (венчурного інвестора), так і підприємства-реципієнта. Слово венчур (англ. venture, ventures) – в перекладі означає «ризиковий», тому відповідно у венчурному бізнесі відсутня будь-яка гарантія та впевненість для інвестора так і для підприємства. Але є і свої переваги венчурного інвестування: можливість венчурного інвестора управляти діяльністю та приймати ключові рішення щодо розвитку підприємства-реципієнта з метою збільшення ринкової вартості такого підприємства; створення нових робочих місць на підприємствах, що виступають об'єктом вкладення венчурних капіталістів; розвиток інновацій та новітніх технологій.

Венчурна індустрія в Україні зародилася недавно, але зовсім не обов'язково повторювати шлях розвитку венчурного підприємництва впродовж 20-25 років, через який пройшла Західна Європа [6]. Але не можна упускати той факт, що український ринок венчурного інвестування дещо відрізняється від зарубіжних ринків,

бо найпривабливішою сферою капіталовкладення в Україні – будівництво, переробка сільгосппродукції, харчова промисловість, роздрібна торгівля. В той час, як на Заході і в США, це інвестиції в інновації.

Більшість вітчизняних венчурних фондів не виконує своїх економічних функцій. На сьогодні реальна ситуація така, що в Україні венчурні фонди використовуються здебільшого для оптимізації управління активами фінансово-промислових холдингів та зниження податкового навантаження (звільнення від податку на прибуток). Венчурні фонди широко використовуються як елемент внутрішньокорпоративної системи управління власністю та фінансовими потоками у холдингових структурах [7, с. 200].

Відповідно до звіту Української асоціації інвестиційного бізнесу станом на 01.01.2016 р. вартість чистих активів всіх фондів, які знаходяться під управлінням КУА, становила 199,86 млрд грн. З них на частку венчурних фондів доводилося 189,9 млрд грн. Тобто, активи інститутів спільного інвестування продовжують зростати винятково за рахунок венчурних фондів [1]. Таким чином, базуючись на проведеному аналізі ситуації, можна зазначити, що венчурний бізнес в Україні перебуває на початковій стадії розвитку і його роль у фінансовій системі незначна. Саме для розвитку венчурного бізнесу необхідно створити державну систему, яка б підтримувала венчурний бізнес та сприяла його розвитку, розробити систему страхування ризику інвестицій в інновації, законодавчо забезпечити функціонування венчурного бізнесу, стимулювати взаємодії наукових організацій із підприємствами та потенційними інвесторами тощо [4, с. 123-125]. Отже, Усунення більшості наявних перешкод на шляху венчурного капіталу створить у подальшому сприятливі умови для його розвитку в Україні.

Список використаної літератури

1. Де заховати гроші в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://news.finance.ua/ua/news/-/378067/ne-panamoyu-yedynoyu-abo-de-zahovaty-groshi-v-ukrayini>. – Назва з екрана.
2. Економіка та організація інформаційного бізнесу [Текст]: Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2002. – 667 с.
3. Про інститути спільного інвестування [Електронний ресурс]: Закон України від 05.07.2012. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5080-17>. – Назва з екрана.
4. Михальченко Г. Г. Механізм функціонування венчурного бізнесу в Україні [Текст] / Г.Г.Михальченко, О.В.Черняева // Економічний простір. – №18. – 2008. – С. 118-125.

5. Особливості венчурного бізнесу в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_04/05.pdf. – Назва з екрана.
6. Проблеми та шляхи розвитку венчурного бізнесу в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.kneu.kiev.ua/data/.../3-rkeowgj.doc. – Назва з екрана.
7. Сас Б.Б. Розвиток системи венчурного фінансування в Україні [Текст] / Б.Б.Сас, Г.І.Спьяк // Економічний аналіз: зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол.: В. А. Дерій (голов. ред.) та ін. – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка». – 2014. – Том 18. – № 1. – С. 195-202.

І. І. Гишка

студ. IV курсу

спеціальність «Облік та аудит»

Науковий керівник: ст. викл. А. В. Церковна

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ КРАУДФАНДИНГОВИХ ПЛАТФОРМ ЯК ЗАСОБУ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНІ

В умовах швидко змінюваного ринкового середовища набуває великого значення виважена інвестиційна діяльність, що потребує пристосування й адаптації до умов як зовнішнього, так і внутрішнього середовища. Доцільним і прийнятним кроком є залучення інвестицій. Існує багато різних способів та механізмів для залучення інвестицій. Інноваційним явищем, яке нещодавно з'явилося в Україні як ефективний спосіб для розвитку нових проєктів та реалізації ідей є краудфандинг. Краудфандинг – це інвестування коштів, яке здійснюють фізичні особи, що спрямоване на втілення різноманітних проєктів, ідей та розробок [1]. Краудфандинг є народним фінансуванням різноманітних проєктів та передбачає внесення посильних вкладів від усіх бажаючих. Термін англійського походження та означає «crowd» натовп та «funding» фінансування. Цілеспрямований збір коштів відбувається за допомогою спеціальних краудфандингових платформ, тобто сайтів у мережі інтернет, на яких люди мають змогу розміщувати свої проєкти та залучати спонсорів для збору грошей на їх реалізацію. Спонсори, іншими словами бекери, перераховують кошти безоплатно або за певну винагороду [4]. В Україні краудфандинг явище нове та ще не таке розвинене як закордоном. Краудфандинг в Україні спрямований на підтримку більш соціальних проєктів,